

der danner sig en Magt indenfor Staten i et Diemed som det ovenfor angivne, og det kan ikke heri gjøre nogen Forandring, at denne Magt kun tænkes bragt i Anvendelse overfor, hvad de Paagjældende maatte anse for ulovlige Handlinger fra Regeringens eller Øvrighedens Side, idet selvfølgelig inkompetente Personers Mening om, hvad der er lovligt eller ulovligt, ikke i nogen ordnet Stat kan retfærdiggjøre Vold eller Modstand mod Regering og Øvrighed eller Forberedelser hertil. Det maa derfor være et uafviseligt Krav, at Landets Regering har de fornødne Midler til overfor enhver Modstand at opretholde Retstilstanden i Staten, og der bør have Midler, hvorved Regeringen bliver i Stand til virksomt at forebygge Forstyrrelser af den offentlige Orden, der, naar de engang ere satte i Gang, altid paa forskjellige Maader kunne gribe kræftende og forstyrrende ind i de Enkeltets Retsffære; de rolige og Lovlybige Borgere bør navnlig ogsaa allerede kunne beskyttes mod den Øphidselse og Uro, som paa den ene Side Trusler om Voldsomheder og paa den anden Side Frygt for Forstyrrelser af den offentlige Orden kunne fremkalde, og som i sig er et føleligt Samfundsonde. Ligesom Regeringen derfor under de Forhold, som fremkaldte den foreløbige Lov, maatte anse det for paatrængende nødvendigt at træffe Forholdsregler, hvorved den fattes i Stand til ved saa lempelige Midler som muligt at fyldestgjøre sin Pligt til at værne om den offentlige Fred og Orden, saaledes maa man anse det utilraadeligt allerede nu at sætte de trufulde Foranstaltninger ud af Kraft.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende. Da umiddelbar Forhindring af et befrygtet Onde maa anses for den heldigste og mest praktiske Forholdsregel mod det og derfor først og fremmest bør benyttes, jaavidd Diemedet kan naas ad denne Vej, gaar Lovforslagets § 1 ud paa at etablere en Kontrol med Indførselen af Vaaben og færdige Vaaben dele, hvorved Politiet sættes i Stand til for en meget væsentlig Del at afværge de Farer for den offentlige Orden, paa hvis Befæmpelse Forslagets Bestemmelser ere beregnede. Da vistnok kun en ringe Del af den Art Vaaben, hvorpaa her tænkes, tilvirkes i Landet, men den allerstørste Del maa indføres fra Udlandet, vil det ved en passende Afgang til at hindre Indførselen af Vaaben, hvis lovlige og umistænkelige Bestemmelse ikke er klar, være muligt at forebygge om ikke ganske, saa dog for en stor Del, at

Misbrug drives ved Anstæffelsen af Vaaben i utilladelige Diemed, ligesom allerede Bevidstheden om, at dette Forebyggelsesmiddel habes, vil virke beroligende og afhjælende paa Stemningen paa den ene Side hos dem, der foruroliges ved Tanken om mulige Uordener, paa den anden Side hos dem, der søge en usund Øphidselse i Trudslar med eventuelle Forstyrrelser af Ordenen. Bestemmelsen er affattet saaledes, at der kan sørges for, at der ikke lægges Hindringer i Veien for den ordinære fredelige og umistænkelige Handel med Vaaben, og at der ikke tilføies den almindelige Haandværksvirksomhed, naar den bevæger sig indenfor de tilvante Grændser, nogen Skade, ligesom der ogsaa efter Lovforslaget vil kunne sørges for, at der ikke bevirkes nogen Standsning i saadanne Foreningers Virksomhed, som have en lovlig og for den offentlige Orden usarlig Tendens.

Da imidlertid Misbrug af Afdgangen til at fornyne sig med Vaaben eller øve sig i disses Brug ikke kan hindres alene ved den Kontrol, som føres med Indførselen, vil det ikke kunne undgaas, at Lovens Bestemmelser umiddelbart maa rettes imod saadan Virksomhed selv, hvad enten den udgaar fra Enkeltmand eller fra Foreninger. Der er derfor i § 2 optaget en Bestemmelse om, at Anstæffelse eller Uddeling af Rifler eller andre Krigsvaaben og Øvelse i deres Brug skal være forbudt, medmindre det sker i Embeds eller Bestillings Medfør eller efter vedkommende Myndigheders Paabud eller med deres Tilladelse. Som det vil ses, gælder Forbudet kun Rifler og andre Krigsvaaben; det finder saaledes ikke Anvendelse paa Jagtgeværer eller andre Redskaber til Ødelægelse af Dyr o. desl., som ikke have Karakteren af Krigsvaaben. Naar Forbudet begrændses, saaledes som anført, vil det ikke kunne genere den lovlige og umistænkelige Anstæffelse, Uddeling eller Øvelse i Brug af Rifler eller andre Krigsvaaben, idet fornøden Tilladelse kan faas, naar det paa Grund af de paagjældende Personligheders Paakiddelighed eller den tilsigtede Virksomheds Natur kan antages, at intet Misbrug er at befrygte. At Tilladelsen kan meddeles saavel enkelte Personer som Foreninger, saasom Skytteforeninger, der virkelig kunne antages alene at ville virke for Fædrelandets Forsvar, er en Selvfølge. Mod Overtrædelse af den i § 2 givne Bestemmelse kan der ikke anvendes andet Middel end Straf, hvorved bliver at bemærke, at det, da Forfølselen kan have en temmelig forffjellig Karakter og snart i Virkeligheden indeholde Forberedelse til Oprør, snart ikkun være en ren Politiforfølse, er anset for rigtigt at